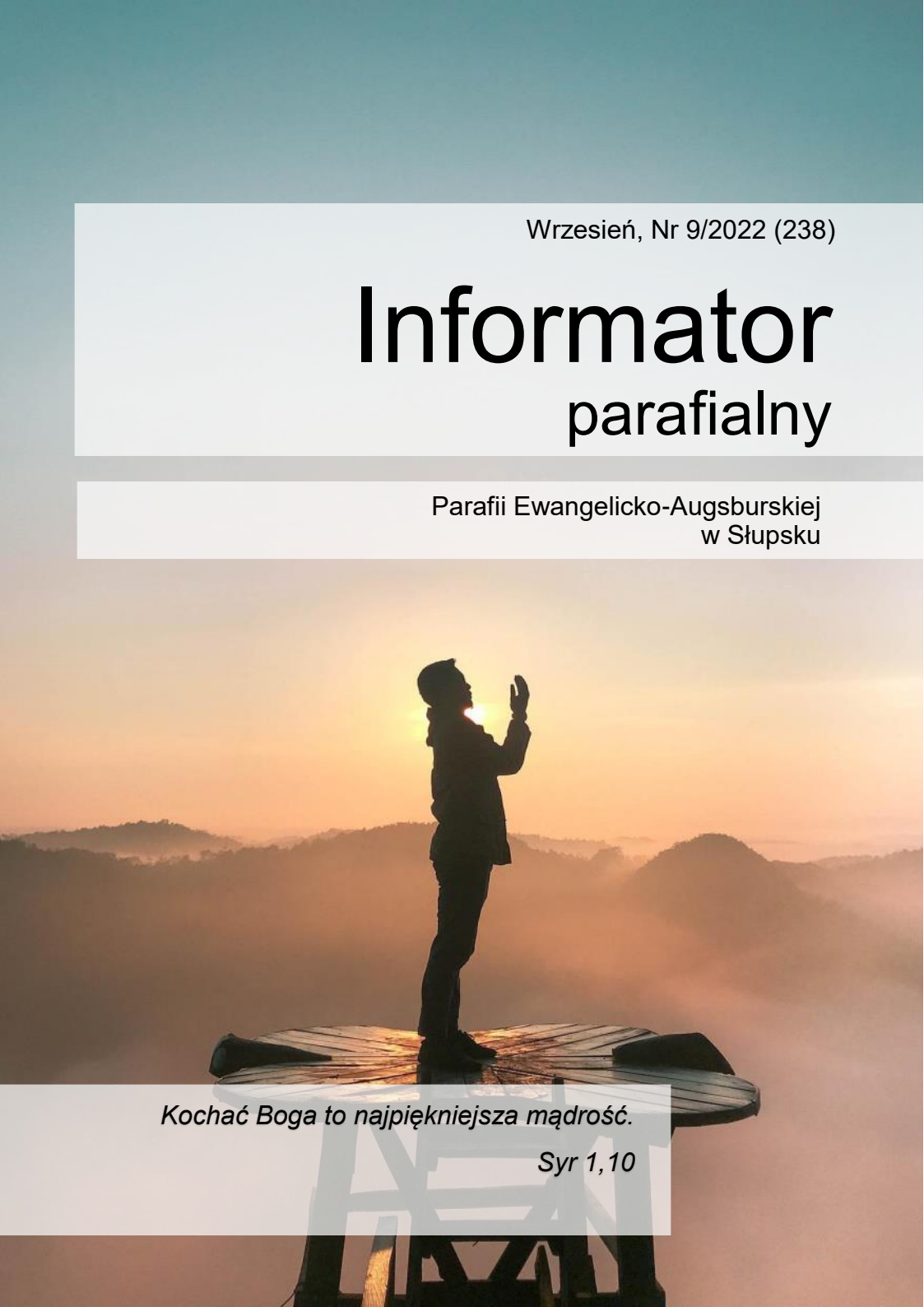

Wrzesień, Nr 9/2022 (238)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Kochać Boga to najpiękniejsza mądrość.

Syr 1,10

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

*Kochać Boga to najpiękniejsza
mądrość.*

Syr 1,10

Drodzy Czytelnicy!

Okres wakacji i urlopów za nami. Zapewne wielu z Was udało się spędzić ten czas w gronie rodziny i przyjaciół odpoczywając od codziennych zajęć i obowiązków. Może ktoś w te wakacje spełnił jakieś swoje marzenia... To bardzo dobrze, bo warto jest marzyć i dążyć do tego by te marzenia urzeczywistniać. Bóg tak „skonstruował” świat, że dał człowiekowi przestrzeń do wypoczynku, czas do spełniania marzeń i czas do dziękowania Mu za dar stworzenia.

Przewodnie słowo na wrzesień to werset z deuterokanonicznej księgi Syracha mówiące o mądrości, która objawia się w miłości człowieka do Boga, stworze-

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz parafii
w Słupsku*

nia do Stwórcy - miłości, która jest odbiciem miłości Boga do człowieka. Tak jak warto jest marzyć, tak warto jest kochać. Miłość może wiele zmienić. Ona nadaje sens życiu i sens relacji z drugim człowiekiem, ale przede wszystkim sens relacji z Bogiem.

Bez miłości świat i los człowieka, pogrążone w ciemności grzechu, nie miałyby swojej głębi, byłyby płaskie i bez wyrazu, ale Bóg poprzez dzieło odkupienia dokonane w Jezusie Chrystusie zatopił nas w swojej Miłości i pokazał, że warto żyć i kochać. Niech dobry Bóg wypełnia Was swoją Miłością. Amen.

Z modlitwą
Wasz Duszpasterz

Fundament.

Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego niż ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus.

1. Kor 3,11

Umiłowani w Chrystusie!

Apostoł Paweł przenosi nas na kartach swojego listu do Koryntu, a ściślej mówiąc do zboru, który założył tu podczas swojej 2. podróży misyjnej. Ten zbor był bardzo dynamiczny, również w swoich poglądach. Jak to zwykle bywa w różnego rodzaju społecznościach, grupach, nie tylko kościelnych, ale zwyczajnie wśród ludzi, każdy chce mieć coś do powiedzenia. Nie każdy ma jednak odwagę aby powiedzieć na forum to, co myśli. Wymiana poglądów i opinii następuje często za kulisami, kiedy człowiek nie czuje bezpośredniego zagrożenia ze strony innych. Czasami ta wstrzeźliwość w wyrażaniu swoich opinii jest spowodowana brakiem odpowiednich argumentów w dyskusji, w rozmowie, czasami lękiem przed kompromitacją i wyśmianiem, czasami może też swego rodzaju obojętnością wobec dyskutowanego tematu. Trudno pracuje się w zespole, w któ-

ks. Wojciech Froehlich

Proboszcz Parafii w Słupsku

rym relacje są zachwiane, a komunikacja pozostawia wiele do życzenia. W takiej grupie, tworzenie czegoś, choćby nie wiem jak wspianego i wzniesłego, będzie przysparzać wielu kłopotów i będzie się rodzić w ogromnych bólach, a efekt pracy nie będzie nikogo zadawała. Tylko jeśli we wspólnocie, grupie są określone cele i kompetencje wtedy podejmowane działania mają szansę na powodzenie.

W każdej organizacji, czy to kościelnej czy świeckiej, przy przedsięwzięciu musi być ktoś, kto weźmie odpowiedzialność za powodzenie lub niepowodzenie danego zadania. Doskonale wiemy, że sukces ma wielu ojców, ale porażka pozostaje sierotą. Dlatego tak ważnym jest określenie w swojej grupie, wspólnocie celu, do jakiego grupa chce dążyć. Może się

wydawać, że są to założenia stosowane przy tworzeniu firm, przedsiębiorstw, w których grupa ludzi pracuje na wspólny sukces, ale pewne zasady mogą, a właściwie powinny być także stosowane w życiu kościelnym, parafialnym. Dlatego pomimo różnorodności osób, ich charakterów, ważne są relacje pomiędzy nimi, ale także zachowywanie i stosowanie przyjętych przez ogół reguł i praw.

Jako wspólnota ludzi wierzących, deklarujących się jako luteranie i należących do jednego kościoła mamy swoje wyobrażenia o tym, jaki cel przyświeca

naszej przynależności do tej właśnie wspólnoty.

Co jest naszym celem? Każdy może teraz pomyśleć krótko nad tym, dlaczego właściwie należę do tego kościoła, albo dlaczego w ogóle należę do jakiegokolwiek kościoła? Kolejne pytanie, jakie możemy sobie postawić to: Jakie jest, albo jakie mogłoby być moje zadanie w tej wspólnotcie, w moim kościele?

Apostoł Paweł mówi: „jesteśmy współpracownikami Bożymi”. W kon-

tekście postawionych pytań o sens przynależności do wspólnoty i o mojej roli w tej wspólnotcie, te słowa apostoła Pawła brzmią bardzo mocno. Wynika z nich, że nasza rola w całej Bożej konstrukcji jest znacząca. Można by powiedzieć, że spoczywa na nas odpowiedzialne zadanie bycia w Bożym Zespole, bez względu na to jaką rolę w tym zespole odgrywamy. Na pewno

jednak od naszego wspólnego działania zależy trwałość tego, co razem tworzymy.

Podstawą jaka powinna przyświecać każdemu, kto podejmuje się pracy na rzecz Bożego Królestwa jest wyjątkowość podstawy, fundamentu na jakim się buduje. Paweł podkreśla także rolę i znaczenie nauczycieli, których zadaniem jest głoszenie nie sfalszowanego Słowa Bożego. Odnosi się to więc do księży, katechetów, diakonów, ewangelistów, nauczycieli któ-

rzy świadomi odpowiedzialności, jaką nakłada na nich Bóg mają czuć nad czystością zwiastowanego Słowa. Zaś fundamentem, na którym należy budować nie jest chrystocentryczna teologia, traktowana w kategoriach nauki, ale żywy Chrystus, Syn Boży, Zbawiciel. To jest założenie, które jako jedyne gwarantuje trwałość budowli, którą zwykliśmy nazywać Kościołem.

Drodzy, jeśli dostrzegamy, że kościół w jakiś sposób zaczyna się chwiać, kiedy widzimy sytuacje, które nie powinny mieć w nim miejsca, to może oznaczać tylko jedno - Chrystus przestał być jego jedynym fundamentem. Przyczyny tego mogą być różne, ale najczęściej spowodowane to bywa ludzką chciwością, liberalizmem, rozluźnieniem moralnym. Spójrzmy na kościoły za naszą zachodnią granicą. Świecą pustkami. Kiedy w kilku-, lub kilkunastotysięcznych parafiach na niedzielnym nabożeństwie pojawia się kilka, czy kilkanaście osób w przedziale wiekowym 60-80 lat, to nieraz duchowni uważają że to i tak dużo... Kościół zaczyna tracić grunt pod nogami, bo słaba „izolacja” – kiepskie nauczanie i źle zrozumiana wolność, „wypłukała” Chrystusa z fundamentu. Nic więc dziwnego, że w kościołach dzieją się rzeczy, na które Bóg na pewno nie może patrzeć. Paweł wyraźnie ostrzega, że tylko budowla stawiana na właściwym fundamencie, na Chrystusie, ostoi się, a ten który ją budował: „zapłatę odbierze”. Ogień będzie probierzem, stanowiącym o

wartości wznoszonej przez nas budowli.

Kiedy czytam tekst z 1 Kor 3, 9-15 po to trudno mi nie kojarzyć tego pawłowego porównania z naszym słupskim kościołem, o którym wiemy, że podczas jego wznoszenia dwa razy się zawalał i trzeba było użyć ostatecznie lepszego, trwalszego, choć droższego materiału do jego budowy. Dzięki temu możemy i dzisiaj wspólnie świętować tu nabożeństwa. To, że ściany budynku się zawalały nie miało swojej przyczyny w niewłaściwym fundamencie, ale w kiepskiej jakości cegły, z której powstały ściany. Tu widoczna jest analogia do wspólnoty, zboru. Jeśli nawet fundament jest stabilny, ale nadbudowa chwiejna, a więc nie utwierdzona w wierze, to wszystko może grozić zawaleniem. Wypływa z tego ważna nauka i zadanie w pierwszym rzędzie dla duszpastorza, „duchowego opiekuna” aby dbał o właściwy duchowy rozwój, tych którzy są mu powierzeni, ale też dla każdego z członków wspólnoty aby czyli się odpowiedzialni za kondycję własnej duszy. Tylko w ten sposób możemy razem, na właściwym fundamencie, wznieść dzieło, które ostanie się na sądzie. Każdy z nas jest elementem tej budowli, która jest Kościołem Jezusa Chrystusa. Amen.

Słupsk 30.08.2020

ŚNIADANIE DLA KOBIET

01.10.2022 (sobota)

godz. 10.00 - 15.30

✝ ***Niech stanie się światłość. (...) I widział Bóg,
że światłość była dobra (1 Mż 1,3-4)***

prowadzący: Elżbieta Byrtek - teolog, pedagog i wykładowca w Katedrze Pedagogiki
Religii i Kultury Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

✝ ***Warsztaty - świece żelowe***

prowadzący: ModraSova - Warsztaty Kreatywne

✝ ***Śpiew, rozmowy i przepyszne jedzenie...***

koszt: 80 złotych

(śniadanie, obiad i warsztaty)

Kościół św. Szczepana w Toruniu
Restauracja Mieszczańska
u Gołębiewskich

zgłoszenia: **do 15.09.2022**

Parafia Ewangelicko -
Augsburska w Toruniu
ul. Strumykowa 10

e-mail: torun@luteranic.pl
(56) 622 31 54

**OGŁASZAMY
WYBORCZE ZGROMADZENIE PARAFIALNE**

**11 WRZEŚNIA 2022 ROKU
PO NABOŻEŃSTWIE O 10.30**

Jesienią tego roku mija 6-letnia (przedłużona o rok w związku z pandemią) kadencja Rady Parafialnej. W związku z tym następuje konieczność przeprowadzenia wyborów do gremiów parafialnych - Rady Parafialnej, Parafialnej Komisji Rewizyjnej jak również delegatów do Synodu Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej. Poniżej przytaczamy fragmenty Regulaminu Parafialnego dotyczące wyborów. Pełny tekst Regulaminu Parafialnego znajduje się na stronie www.bik.luteranie.pl w zakładce Prawo Kościelne.

Parafią zarządza Rada Parafialna, wybrana przez Zgromadzenie Parafialne i zatwierdzona przez Radę Diecezjalną.

W skład Rady Parafialnej wchodzi: proboszcz oraz inni etatowi duchowni parafii,

6-25 parafian wybranych przez Zgromadzenie Parafialne [...]

Prawo głosu i czynne prawo wyborcze w Parafii przysługuje tym członkom Parafii, którzy, zostali konfirmowani albo wstąpili do Kościoła, ukończyli 18 lat, uczęszczają na nabożeństwa i opłacili w przepisany terminie przypadającą na nich składkę za rok ubiegły lub zostali z niej zwolnieni przez Radę Parafialną.

Bierne prawo wyborcze w Parafii przysługuje jej członkom, którzy przez okres trzech lat nieprzerwanie posiadają czynne prawo wyborcze, ukończyli 21 lat, biorą udział w życiu kościelnym i przystępują do Stołu Pańskiego.

Prawo udziału w Zgromadzeniu Parafialnym wraz z prawem do zabierania na nim głosu przysługuje także konfirmowanym członkom Parafii, którzy nie ukończyli 18 lat.

Lista kandydatów/kandydatek:

Rada Parafialna:

1. Basiński Mieczysław
2. Grajczak Dagmara
3. Hofman Anna
4. Niedzielski Daniel
5. Sopoliński Wojciech
6. Szubert Anna
7. Wild Jan

Komisja Rewizyjna:

1. Basińska Joanna
2. Bukowska Halina
3. Brzezińska Lidia
4. Chlost Izabela

Synod diecezjalny:

1. Basińska Joanna
2. Grajczak Dagmara
3. Szubert Anna
4. Wild Jan

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby modlitewne:

- o duchownych Kościoła, o rady parafialne, o wszystkich zaangażowanych w różne działania parafii;
- o rozpoczynający się rok szkolny, wszystkich uczniów i nauczycieli, szczególnie o rozpoczynające się zajęcia nauczania kościelnego;
- o uczestników i nauczycielki szkółek niedzielnych;
- o rodziców oczekujących potomstwa oraz tych, którzy przygotowują się do sakramentu Chrztu Św.;
- o naród ukraiński w trudnym czasie i szybkie zakończenie wojny
- o mądrość dla naszej wspólnoty Kościoła w tym. jak w dzisiejszym świecie, przy użyciu dzisiejszych środków, głosić Ewangelię i żyć nią na co dzień;
- o rządzących w naszych miastach i w naszym kraju, o mądrość dla nich i odpowiedzialne działanie dla dobra wszystkich mieszkańców;
- o to, żeby Biblia była powszechnie czytana i prowadziła do poznania i wyznania Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana;
- o chrześcijan w wielu krajach świata, którzy doświadczają wrogości i prześladowań za przyznawanie się do wiary;
- o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;
- o wszystkich, których dotyka samotność;
- o pomyślne zakończenie robót budowlanych w Centrum Diakonii i Dialogu oraz wszystkie projekty planowane w tym miejscu.

**EWANGELICKIE POMORZE
MIEJSCA I LUDZIE**

Słupsk i Pomorze Środkowe, to obszar, którego mieszkańcy są przywiązani do przestrzegania prawd biblijnych, ale i otwarci na nowinki religijne. Początki Reformacji na terenie miasta datuje się na 1517 r., kiedy to doszło do poważnego sporu z miejscowym duchowieństwem w sprawach podatkowych. Szerzenie podglądów Lutra zaowocowało przyjęciem luteranizmu przez słupszczan w 1525 r.

Po oficjalnym wprowadzeniu Reformacji Słupsk stał się miejscem pierwszej wizytacji kościelnej kierowanej przez J. Bugenhagena. Tutaj też siedzibę miała jedna z trzech superintendentur generalnych Pomorza.

Wiek XVIII obrodził aktywnością petystów, którzy stworzyli jeden z najaktywniejszych na Pomorzu ośrodków tego ruchu. Istotną rolę w ruchu petystycznym odgrywali duszpasterze z powiatu słupskiego. Jeden z nich P. Schimansky był herrnhutystą.

W XIX w. przychylność mieszkańców wobec nowinek religijnych oraz silne przywiązanie do prawd biblijnych, pozwoliły na działalność na tym terenie postaci znaczących w dziewiętnastowiecznym przebudzeniu religijnym, takich jak filozof F. Schleiermacher, czy kompozytor G. Knak.

W latach trzydziestych i czterdziestych XX w. na terenie Pomorza Środkowego w Kościele ewangelickim ścierały się wpływy faszystów i ich przeciwników. W opozycji wobec biskupów K. Thoma i L. Müllera działało wielu członków Kościoła Wyznającego, w tym m.in. D. Bonhoeffer.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy miejsca i osoby ważne dla dziejów pomorskiego ewangelicyzmu.

Kościół Chrystusa

W 1925 r. metodyści z pomocą baptystów pobudowali wspólnie niewielki kościół Chrystusa przy Schlagestrasse 4 (obecnie ul. Słowiańska). Zbory w

Słupsku i Ustce należące do Episkopalnego Kościoła Metodystycznego tworzyły jeden okręg zborowy Słupsk – Ustka. Zbór w Słupsku powstał w 1894 r., a w Ustce w r. 1898. Pierwsza sala modlitw słupskiego zboru metodystycznego znajdowała się do 1922 r. przy Goldstr. 14 (ul. Zamenhofa). Później sporadycznie odprawiano nabożeństwa w wynajętej salce ochronki dla dzieci.

Wejście do kościółka ewangelicko-metodystycznego umieszczone jest przodem do chodnika. Małe naddrzwiowe zadaszanie dzięki lekko pochyłej i schodkowej formie przypomina głowę chrabąszcza. W mar-

cu 1945 r. w budynku schroniło się kilkanaście niemieckich kobiet, co uchroniło je przed okrucieństwem żołnierzy radzieckich.

Obecnie w kościele Chrystusa oprócz niedzielnych nabożeństw ewangelicko-metodystycznych na sobotnich spotkaniach modlitewnych spotykają się słupscy adwentyści.

Słupscy metodyści do 1945 r.

W latach 1892-94 r. pastor Hugon Günther z Białogardu odwiedzał okolice Słupska w celu stworzenia zboru metodystycznego. W ostatnich latach XIX w. z inicjatywy pewnej metodystki z Koszalina, która przeprowadziła się do Ustki, zaczęły odbywać się nabożeń-

stwa metodystyczne. W Ustce pierwsze - 11 listopada 1898 r. poprowadził ks. Jürgen Rasmussen. W 1910 r. zakupiono grunt pod budowę własnego obiektu. 1 października 1911 r. został poświęcony nowy budynek parafialny przy Friedrichstrasse

(ul. Kilińskiego). Od tego momentu do zboru zostali na stałe przydzieleni pastory, dzięki czemu praca parafialna nabrała stabilności. Po II wojnie światowej ustecki obiekt został przejęty w imieniu polskiego Kościoła Metodystycznego przez ks. Janusza Szczęsnego Ostrowskiego i powstał w nim Dom Wypoczynkowy im. Jana Wesleya, który w latach pięćdziesiątych XX w. został odebrany metodystom przez władze komunistyczne.

Metodystyczna Ustka w 1902 r. jako siedziba samodzielnego okręgu zborowego skupiała 53 członków próbnych i 17 członków pełnoprawnych. W 1911 r. w skład okręgu wchodziły: Ustka, Słupsk i Sławno (razem 15 członków próbnych, 65 członków pełnoprawnych oraz 45 dzieci w Szkółce Niedzielnej). W latach pierwszej wojny światowej i po jej zakończeniu, okręg zborowy Słupsk – Ustka był obsługiwany przez pastora z Koszalina. Największy rozwój liczebny nastąpił pod koniec lat dwudziestych. W 1928 r. okręg liczył już 7 placówek, w tym 4 główne w: Ustce, Słupsku, Sławnie i Smołdzinie. Istniało 6 Szkółek Niedzielnych z około 250 dziećmi, 2 koła młodzieżowe (41 osób), 4 koła chóralne, 2 zespoły muzyczne. Okręg liczył wówczas: 40 członków próbnych, 102 członków pełnoprawnych i 56 dzieci. W 1932 r. okręg zborowy liczył: 36 członków próbnych, 125 członków pełnoprawnych i 52 dzieci oraz 5 Szkółek Niedzielnych ze 170

dziećmi. W Smołdzinie działalność misyjną metodystów rozpoczęto około 1925 r. W 1928 r. na nabożeństwa przychodziło 50-70 osób, z czasem powstał tam mały zbor.

Wiosną 1925 r. zapadła decyzja o rozpoczęciu budowy obiektu w Słupsku, a 29 listopada 1925 r. nastąpiło poświęcenie kościoła, który otrzymał nazwę Kościół Chrystusa i posiadał 180 miejsc siedzących.

Słupscy metodyści po 1945 r.

W czasach Polski Ludowej parafie Kościoła ewangelickiego na Pomorzu przeżywały szereg problemów, wynikających z diasporalnego charakteru pomorskiego ewangelicyzmu i niechęci przedstawicieli władz, obsadzonych prawie wyłącznie przez ateistów lub katolików. Główne kwestie to m.in.: postępująca polonizacja ludności autochtonicznej, dewastacja i bezczeszczenie cmentarzy oraz świątyń ewangelickich (lub poewangelickich), katolizacja młodego pokolenia, którego kontakt z ewangelickimi rówieśnikami był utrudniony, nie-

wielka atrakcyjność form pracy stosowanych w tamtych latach przez Kościół ewangelicki na Pomorzu.

Polski Kościół Ewangelicko-Augsburski wyszedł z pożogi wojennej mocno osłabiony. Najbardziej dotkliwie odczuwał brak odpowiedniej ilości księży, gdyż optujący za niemieckością musieli opuścić Polskę, zaś polscy duchowni zostali zdziesiątkowani przez niemieckiego okupanta. Wykorzystał to Kościół Metodystyczny, posyłając swoich pastorów na Mazury i Pomorze. Przekonywali autochtonów, że ich Kościół jest bliższy Kościołowi Unijnemu niż Kościół Ewangelicko-Augsburski, który zawsze podkreślał swój wybitnie luteranski charakter. W swej pracy na Pomorzu metodyści upodobnili się do zwyczajów nabożeństwa ewangelickiego, chociażby w obchodzie Komunii Świętej, czy przyrzeczeniu konfirmacyjnym, posługiwali się także katechizmami Marcina Lutera. Pomimo intensywnej działalności parafialna sieć Kościoła Metodystycznego na Pomorzu Środkowym i Zachodnim nigdy nie osiągnęła takich rozmiarów jak na Mazurach, przyczyniła się do tego zdecydowanie luteranska świadomość ewangelików w Pomorskim Kościele Unijnym.

Po II wojnie światowej jako pierwsza powstała parafia metodystyczna w Koszalinie, założona w lipcu 1945 r. W następnym roku zorganizowała się parafia w Ustce, która działała do końca 1952 r., kiedy to użytkowany przez nią budynek przejęła władza

administracyjna, a wyznawców przyłączono do parafii w Słupsku założonej w 1947 r. W latach 1948-49 w samym Słupsku metodyści dysponowali kolejno trzema kaplicami użytkowymi od władz państwowych. Następną parafię założono w Bytowie (1947 r.), głównie z autochtonów. W tym samym roku podjęto działalność misyjną wśród ludności słowińskiej, m.in. w Gardnie Wielkiej i Klukach. W 1952 r. parafie na samym Pomorzu Środkowym skupiały około 250 wyznawców.

W pierwszych latach po wojnie w Bytowie, Chodzieży, Czarnkowie i Słupsku Kościół metodystyczny objął opieką duszpasterską ewangelików niemieckich. Zdaniem słupek luteran było to niezgodne z prawem i w tej sprawie interweniowali w Ministerstwie Administracji Publicznej. Potem na Pomorzu metodyści podkreślali swą polską tożsamość. Na Pomorzu Środkowym w latach sześćdziesiątych nastąpił w parafiach metodystycznych odpływ autochtonów, szczególnie w zborach słupek i bytowskim. To spowodowało przeniesienie ciężkości pracy duszpasterskiej na ludność napływową. Być może też wpływ na to miało zaktywizowanie się na Pomorzu luteran. Metodyści wycofali się, zostawiając zbory zwane wówczas niepolскими pod jurysdykcją Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Od 1952 r. stan posiadania metodyzmu w regionie kurczył się. Przyczyną były wyjazdy do Niemiec i odchodzenie wyznawców do innych religii, naj-

częściej w związku z małżeństwami mieszanymi wyznaniowo.

W połowie lat sześćdziesiątych w regionie istniało sześć zborów metodystycznych: Chodzież, Koszalin (50 osób), Nowina, Bytów (55 osób), Słupsk (20 osób) i Szczecin. Od 1964 r. zbor bytowski został praktycznie przejęty przez luteran. W 1985 r. województwo koszalińskie, pilskie i słupskie zamieszkiwało 136 wyznawców metodyzmu zorganizowanych w cztery zbory, gdyż placówka bytowska zmalała do rangi filiału. Na początku lat 90-tych działały na tym terenie 4 parafie i 1 filiał. W 1994 r. zbory w Koszalinie i Słupsku skupiały po około 30 osób każdy.

Przez wiele lat (1957-86) opiekę duszpasterską nad środkowopomorskimi metodystami sprawował ks. Mieczysław Ostrowski, ceniony w regionie działacz ekumeniczny. Długo czas pełnił on funkcję przewodniczącego koszalińsko-słupskiego oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej. W okresie tym zbory aktywnie włączały się w regionalny ruch ekumeniczny, or-

ganizując cykliczne nabożeństwa o Jedność Chrześcijan. Wcześniej duszpasterzami byli m.in. ks. Wincenty Adamski (1945-1947 i 1950-55), ks. Jerzy Biczemski, ks. Wincenty Winniczek oraz ks. Janusz Szczęśny Ostrowski (1947-49). W Chodzieży najdłużej pracował (1950-87) ks. dr J. Sz. Ostrowski, który stworzył Ekumeniczny Ośrodek „Unitas” i należał do czołowych ekumenistów metodystycznych w Polsce.

Słupscy metodyści udostępnili swoją kaplicę baptystom i adwentystom. W następstwie tego stała się ona od 1971 r. współwłasnością trzech różnych Kościołów. Podobnie wyglądała sytuacja w Koszalinie, gdzie do 1945 r. metodystyczna świątynia w dwóch trzecich stała się własnością Kościoła Zielonoświątkowego. Zabytkowy kościół w Bytowie użytkowany przez metodystów sprzedano parafii grekokatolickiej.

Po śmierci M. Ostrowskiego administratorem zborów w Słupsku i Koszalinie został ks. Jan Jerzy Ostryk (* 30 XI 1951, ord. na diakona 9 IX 1979, ord. na prezbitera 20 IX 1981) z Poznania, równocześnie pełniący funkcję Superintendenta Okręgu Pomorza, Wielkopolski i Mazowsza. Na Pomorzu Środkowym pomocą służyli mu m.in. ks. Jerzy J. Polak (* 12 II 1963, ord. na diakona 3 X 1988, ord. na prezbitera 19 VI 2005), ks. Waldemar Tański, ks. Waldemar Eggert (* 6 X 1964, ord.

na diakona 3 X 1988, ord. na prezbitera 26 V 1991), ks. Waldemar Dąbrowski (26 VI 1967, ord. na diakona 23 V 1993, ord. na prezbitera 14 V 1995), ks. Sławomir Rodaszyński (* 29 III 1964, ord. na diakona 29 III 1992, ord. na prezbitera 15 V 1994), ks. Wawrzyniec Markowski (* 1 I 1967, ord. na diakona 23 V 1993, ord. na prezbitera 4 V 1995), i ks. Sebastian Niedźwiedziński (* 20 X 1972, ord. na diakona 20 VI 2010, ord. na prezbitera 3 VI 2012), a także studenci seminarium teologicznego i Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie: Waldemar Kościelski, Elżbieta Wieja i Jan Przybył. Od 2016 r. duszpasterzem słupskich metodystów jest ks. Sebastian Bestrzyński (ord. na prezbitera 23 VI 2019).

Bieżąca działalność w zborach opierała się przede wszystkim na działalności nabożeństwowej oraz pracy z

z dziećmi i młodzieżą. Od lat 80-tych współpraca Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego z luterańskimi ukształtowała się dobrze. Metodyści uczestniczyli w nabożeństwach ekumenicznych organizowanych przez miejscowe parafie luterańskie. Obydwa Kościoły od 1994 r. są w pełnej

interkomunii. Na Pomorzu bliską współpracę zapoczątkował M. Ostrowski, którą kontynuowali W. Dąbrowski i S. Niedźwiedziński.

Daniel Chodowiecki (* 16 X 1726

Gdańsk - † 7 II 1801 Berlin), polsko-niemiecki malarz i rysownik; s. Gotfryda Chodowieckiego i hugenotki Marie Henriette,

(* Szwajcaria); początkowo zgodnie z rodzinną tradycją wykonywał zawód kupca; od 1744 na praktyce handlowej w Berlinie, gdzie został dyrektorem Pruskiej Akademii Sztuki; czuł się Francuzem, gdańszczaninem i Polakiem; 1772 po rozbiórze Polski napisał: Z ojca jestem Polakiem, potomkiem dzielnego narodu, który wkrótce przestanie istnieć (...) Za zaszczyt sobie poczytuję być prawdziwym Polakiem, chociaż jako pierwszy z Chodowieckich w Niemczech osiadłem; część swojej twórczości poświęcił Polsce oraz polskim tematom historycznym; miał brata Jana Sereniusza, ministra Braci Czeskich; początkowo poświęcił się malarstwu, następnie zainteresował się akwafortą i z czasem stał się wziętym ilustratorem

książek; z licznych obrazów zachowało się 30; stworzył prawie 4 tys. rysunków oraz ponad 2 tysiące szkiców (rycin), wykonanych przeważnie techniką akwaforty oraz wiele scen rodzajowych z życia mieszczaństwa – zwykle w technice tuszu i piórka; traktat „Das Elementarwerks” z 1774 autorstwa J. Basedowa, za sprawą swojej formy i treści odmienił oblicze osiemnastowiecznej edukacji, czterotomowe dzieło ilustrowane przez D. Chodowieckiego zawierało całokształt ówczesnej wiedzy o świecie ujętej w sposób przystępny; jego rysunki były inspiracją przy tworzeniu filmu „Barry Lyndon” (1975); do fascynacji pracami Chodowieckiego przyznawali się także Johann Wolfgang von Goethe i Günter Grass; 1992 G. Grass założył Fundację im. D. Chodowieckiego, której celem jest współpraca między artystami niemieckimi i polskimi, od 1993 organizuje Konkurs o Nagrodę im. D. Chodowieckiego na polski rysunek i grafikę; „Daniela Chodowieckiego dziennik podróży do Gdańska z 1773 roku” opisuje drogę z Berlina do Gdańska przez Słupsk i zawiera ilustracje obrazujące życie codzienne ludności Pomorza, w tym z pobytu w Słupsku i okolicach, wykonane na podstawie własnych obserwacji.

ks. prof. Mirosław Cezariusz

Patalon (* 31 I 1966 Ostróda), polski duchowny i teolog baptystyczny, pedagog i religioznawca, działacz społeczny i ekumeniczny, profesor nauk

humanistycznych; studia w Seminarium Teologicznym Polskiego Kościoła Chrześcijan Baptystów i w Chrze-

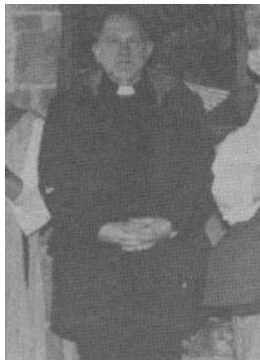

ścijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, 1998 mgr teologii za pracę „Świat wartości młodości związanej z Kościołem Baptystycznym”; 1999 dokto-

rat w zakresie pedagogiki w Instytucie Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego na podstawie rozprawy „Przejawy postmodernizmu w pedagogice współczesnego protestantyzmu na przykładzie Kościoła chrześcijan baptystów w RP”; 2004 stopień doktora habilitowanego nauk teologicznych na Wydziale Teologicznym ChAT; 2010 profesor nauk humanistycznych; 2011 profesor zwyczajny Uniwersytetu Gdańskiego; 2013-16 dyrektor Instytutu Pedagogiki i Pracy Socjalnej Akademii Pomorskiej, 2016-20 dziekan Wydziału Nauk Społecznych AP; 4 córki: Aleksandra, Weronika, Zofia i Antonina oraz syn Abraham.

ks. Janusz Szczęsny Ostrowski

(* 7 VII 1910 Odessa - † 14 V 2001 Warszawa), polski duchowny metodystyczny, 1924 emigracja do Polski,

studia z zakresu filozofii na Uniwersytecie Warszawskim zakończone (1938) pracą magisterską „Nadzwyczajne zjawiska psychiczne a współczesna psychologia”;

pod koniec lat trzydziestych współzałożyciel grupy „Braci Unitów” im. F. Modrzewskiego, zwanej „Braćmi Polskimi”, utrzymywał kontakt z organizacjami o zbliżonych poglądach: Wolnoreligijny Zbór Miłości „Agape” M. T. Lubeckiego, Zbór Duchowych Chrześcijan, Zbór Braci Polskich (unitarianie), kierowany przez ks. K. Grycza-Śmiłowskiego; podczas okupacji niemieckiej więziony na Pawia-ku, po uwolnieniu zbliżył się do metodyzmu, założył i prowadził zbór w Starych Łazach n/ Liwcem; od jesieni 1945 zastępca superintendenta Kościoła Metodystycznego na Pomorzu Zachodnim, mieszkał i pracował w Koszalinie, Słupsku i Ustce, zorganizował parafie w Koszalinie, Szczecinie, Słupsku, Ustce i Bytowie skupiające wiernych różnych wyznań; w Szczecinie założył Wojewódzki Oddział Polskiej Rady Ekumenicznej; VIII 1950 - 1989 praca duszpasterska w Chodzieży, gdzie m.in. zorganizował Ekumeniczny Ośrodek „Unitas”; 1998-2001 przebywał w Domu Kombatan-tów w Warszawie; żona Bronisława zd. Rudnik († 1962), angażowała się w działalność męża, była sekre-

tarką i organistką parafialną.

ks. Mieczysław Ostrowski

(* 25 X 1924 - † 5 IX 1990 Słupsk), polski duchowny metodystyczny, 1945-50 pastor w Chodzieży, VII 1946 - VI 1949 pastor metodystyczny we Wrocławiu, 1957-86 pastor słu-pskiego zboru metodystycznego, 1957-81 pastor zboru koszalińskiego, 1957-82 duszpasterz zboru bytowskiego, przewodniczący Słupsko-Koszalińskiego Oddziału Polskiej Rady Ekumenicznej, organizator uroczystości ekumenicznych i konferencji popularno-naukowych, np. rocznic luteran-skich i Sesji Mostnikowskiej w Słupsku; 16 XII 1965 wspólnie z lokalnymi duszpasterzami: luteran-skim (ks. Eryk Smoleński), polskokatolic-kiem (ks. Jan Materek) i prawosław-ny (ks. kan. Dymitr Dorożkiewicz) stanowczo potępił stanowisko pol-skich biskupów rzymskokatolickich wyrażone w orędziu do episkopatu niemieckiego, jako sprzeczne z intere-sami narodu polskiego oraz obrażające najświętsze uczucia wszystkich Polaków; żona Janina (* 16 I 1920 - † 2 IX 1984 Słupsk), córka: Mieczysła-wa Ostrowska, nauczycielka słu-pskiej SP 14.

Jan Wild

Zdjęcia:

1. Kościół Chrystusa (przed 1945)
2. Kaplica z zimowej szacie (2011)
3. Kościół Chrystusa (2022)
4. Nabożeństwo z okazji Światowego Dnia Modlitwy Kobiet (1995)
5. Konwersja (1998)

O tym, co za nami

Egzamin konfirmacyjny

2 czerwca w pomieszczeniach Klubu KAWON (w związku z remontem CDiD) odbył się egzamin konfirmacyjny Leny i Kordiana. Po

napisaniu testu konfirmacji pracowali nad przygotowaniem prezentu dla parafii - 5 drewnianych jeży - podkładek do malowania dla dzieci.

Nabożeństwo w Głowczycach

W związku z zamknięciem filiału naszej parafii w Głow-

czycach (uchwała Rady Diecezjalnej z dnia 21.06.2022), w pomieszczeniach sąsiadujących z dawną kaplicą, będącymi oratorium miejscowej parafii rzymskokatolickiej, odbyło się ostatnie nabożeństwo, w którym uczestniczyli nieliczni parafianie oraz przedstawiciele Rady Parafialnej (Jan Wild oraz Anna Hofman). W nabożeństwie wzięł udział także miejscowy proboszcz ks. Grzegorz Stępniaak. Tym nabożeństwem zamknięta została

historia filiału. Pozostali parafianie należący terytorialnie do tego filiału uczestniczą w nabożeństwach w Gardnie Wielkiej.

Pomorze bez Pomorzan

W auli Akademii Pomorskiej w Słupsku, 8 czerwca, miał miejsce panel dyskusyjny pt.

Pomorze bez Pomorzan.

Wydarzenie zostało zorganizowane przez Centrum Badań Mniejszości Niemieckiej, Instytut Filologii Akademii Pomorskiej w Słupsku oraz Instytut Studiów Politycznych PAN. Podstawą do dyskusji był film dokumentalny

Michała Majerskiego ze Szczecina pt. *Było sobie Pomorze*, opowiadający losy Pomorzan i pomorskiej ziemi. W panelu czynny udział wzięli m in. autor filmu - Michał Majerski, prof. Daniel Kalinowski, prof. Roman Drozd, dr Magdalena Socha oraz ks. Wojciech Froehlich. W spotkaniu wzięli udział miłośnicy historii Pomorza.

Muzyczna wiosna

W tegorocznym, cyklu koncertowym pn. Muzyczna wiosna w kościele ewangelickim, 8 czerwca odbył się koncert pt. Organy i trąbka w wykonaniu Bogdana Narlocha (organy) oraz Romana Grynia. Koncert zgromadził liczne

grono wielbicieli koncertów odbywających się w naszym kościele. Projekt został dofinansowany przez Miasto Słupsk.

Konfirmacja

W święto Trójcy Świętej, 12 czerwca, miała miejsce konfirmacja Leny Rach i Kordiana Maciejewskiego, którzy po dwuletnim

przygotowaniu do tego ważnego wydarzenia wyznali swoją wiarę i na tej podstawie zostały im udzie-

bp Marcin Hintz. W liturgii czynnie uczestniczył także ks. Wojciech Froehlich. Kościół w Elblągu został przekazany ewangelikom przez parafię Greckokatolicką, która wybudowała nową cerkiew. W uroczystości wzięli również udział goście ekumeniczni m in. bp. Jacek Jezierski (rzymski) oraz duchowni innych kościołów chrześcijańskich.

lone (przewidziane prawem) prawa członka parafii. Zarówno Lenie, jak i Kordianowi życzymy Bożego błogosławieństwa na samodzielnej drodze wiary.

Poświęcenie kościoła w Elblągu

Po wielu latach Parafia Ewangelicko-Augsburska w Elblągu ma swój kościół, którego poświęcenie odbyło się 18 czerwca br (sobota). Aktu poświęcenia kościoła dokonali ks. bp Jerzy Samiec oraz ks.

Światowy Dzień Modlitwy

Zgodnie z podjętą wcześniej decyzją, nabożeństwo Światowego Dnia Modlitwy odbyło się w naszej Parafii 19 czerwca. Tym ra-

Koncert Tomasza Żółtki

Bardzo znany w kręgach chrześcijańskich, jak o sobie mówi „wędrowny grąjek” Tomasz Żółtko zagościł w naszym kościele i zaśpiewał koncert promujący niwą płytę *Klarowanie wina*. Jak zawsze traf-

zem według liturgii nabożeństwa przygotowanej przez kobiety z Anglii, Walii i Irlandii Północnej.

ne komentarze oraz słowo z przesłaniem były uzupełnieniem słów

Konferencja w Toruniu

Duchowni Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej spotkali się 21 czerwca na Diecezjalnej Konferencji Duchownych w PEA w Toruniu. Podczas tego spotkania miało miejsce pożegnanie ks. Marcina Rayssa, wikariusza diecezji, który został skierowany do służby w Parafii w Zielonej Górze.

śpiewanych przez Tomka utworów. Koncert odbył się 23 czerwca.

Piknik Parafialny

25 czerwca, w ramach projektu - Praca z rodzinami - wybraliśmy

się na Rodzinny Piknik Parafialny, który odbył się w zabudowaniach Koła Łowieckiego Gryf w Skórzy-

cielami za minione miesiące nauki prosząc jednocześnie o bezpieczne wakacje. Teksty Biblijne i mo-

nie. W programie, oprócz wspólnego śpiewu i posiłku znalazły się zabawy dla dzieci oraz zajęcia plastyczne. Przede wszystkim wspólnie spędzony czas, w pięknych „okolicznościach przyrody”, był tym, co w takich spotkaniach najcenniejsze.

Zakończenie Roku Szkolnego

Rok szkolny dobiegł końca. Podczas niedzielnego nabożeństwa 26 czerwca dziękowaliśmy wraz z uczniami i nauczy-

cielami za minione miesiące nauki, a także za rok szkolny. Nabożeństwo było prowadzone według porządku nabożeństwa rodzinnego.

OKD Wiśła Malinka

Co roku, po zakończeniu roku

szkolnego, duchowni z całej Polski spotykają się na Ogólnopolskiej Konferencji Duchownych, podczas której omawiane są różne sprawy i poruszane tematy związane z życiem Kocioła z Polsce. Tegoroczna OKD odbyła się w nowym Centrum Parafialnym w Wiśle Malince w dniach 27-29.06. Nabożeństwo na rozpoczęcie Konferencji, jak również poranne i wieczorne modlitwy były prowadzone przez duchownych Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej.

szcze w 3. niedzielę miesiąca zgodnie z harmonogramem zamieszczonym na stronie www.dublin.luteranie.pl

Konfirmacja Dublin

W ramach Polskiego Duszpasterstwa w Irlandii ks. W. Froehlich przewodniczył nabożeństwu konfirmacyjnemu Wiktorii oraz Dawida, które odbyło się w Dublinie 3 lipca 2022 r. Polskie Duszpasterstwo w Irlandii funkcjonuje od kilkunastu lat. Obecnie koordynatorem działań jest ks. Wojciech Froehlich. Nabożeństwa odbywają się zaw-

Spływ kajakowy

6 osób ze Słupska oraz 10 osób z Niemiec (Penkun) wzięło udział w międzynarodowym spływie kajakowym po Redze. Młodzież z opiekunami „spływała” od 12 do 16 lipca stacjonując w miejscowości Prusinowo, niedaleko Łobza. 4 dni

wiosłowania pozwoliły nam odkryć piękno rzeki, ale były także ogromnym wyzwaniem, bo nieraz trzeba było przenosić kajaki przez powalone drzewa. Nad przebiegiem obozu i programem czuwali ks. Bernhard Riedel z Penkun oraz ks. Wojciech Froehlich. Naszą młodzież reprezentowali Lena, Joanna, Szymon, Franciszek i Jonatan. Organizatorem i zarazem sponso-rem spływu był Pommernkonvent.

Dni Jakubowe

W ramach Dni Jakubowych w Lęborku 21 lipca miało miejsce ekumeniczne nabożeństwo Słowa w

sanktuarium św. Jakuba. W liturgii nabożeństwa czynny udział wzięli o. Robert Wołyniec (proboszcz), ks. Oleh Hrytsiv (Parafia Grekokatolicka) ks. Wojciech Froehlich. Uczestnikiem na-

bożeństwa był także brat Robert Kozielski - sekretarz prowincjalny ds. misji franciszkańskich. Obecne były również władze miast z burmistrzem Witoldem Namyślakiem, starostą lęborską Alicją Zajązkowską, Starszym Cechu Romanem Chmieleckim. Kazanie wygłosił ks. Oleh Hrytsiv, pozostali duchowni włączyli się w prowadzenie liturgii. Nabożeństwo było poprzedzone marszem pokoju spod kaplicy ewangelickiej w Lęborku.

Ścieżka edukacyjna

23 czerwca w Smołdzińskim Lesie odbyło się uroczyste otwarcie ścieżki edukacyjnej, której częścią jest dawny niemiecki, cmentarz ewangelicki. Z pozostałych i odkrytych podczas prac projektowych płyt nagrobnych i żeliwnych krzyży przygotowane zostało lapidarium upamiętniające spoczywających w tym miejscu ludzi. Zgodnie z tytułem projektu „Wpływ czasu, ludzi i przyrody na miejsce” tablice na ścieżce omawiają m in. historię miejsca i występującą tam roślinność. W

otwarcium oprócz inicjatorów projektu i jego wykonawców udział

wziął wójt Smołdzina Arkadiusz Walach. Główną pomysłodawczynią projektu była p. Irena Kurek, emerytowana nauczycielka biologii i sołtyska Smołdzińskiego Lasu. Krótkie słowo podziękowania podczas uroczystości wygłosił ks. W. Froehlich.

Jubileusz

Podczas nabożeństwa w Lęborku

w niedzielę 24 lipca miała miejsce uroczystość 25-lecia pożycia małżeńskiego, które obchodzili państwo Edyta i Tomasz Płazińscy z Sosnowca, przebywający na urlopie na Pomorzu.

Ślub Pauliny i Simona

W ostatnią sobotę lipca (30.07) w naszym kościele słowa małżeńskiej przysięgi wypowiedzieli Pau-

lina Budnicka i Simon Finke, mieszkający w Niemczech. Młodej parze na nowej drodze życia życzymy Bożego Błogosławieństwa.

English Bible Camp

Pięć dni z Biblią i językiem angielskim to wakacyjna propozycja Parafii dla dzieci. Półkolonie English Bible Camp nasza parafia organizuje od 2010 roku (z małymi prze-

nicy brali udział w lekcjach biblijnych, nauce śpiewu, pracach plastycznych, poznawaniu angielskiego słownictwa a także w zabawach na powietrzu. Wolontariusze z USA przebywali w Słupsku

rwami). W tym roku uczestnicy półkolonii, które odbywały się w SP9 odpowiadali na pytanie: *Jezu, kim jesteś?* W poszukiwaniu odpowiedzi pomagali wolontariusze z Virginii w USA (Kościół Luteranski Synodu Missouri) oraz wspierający ich wolontariusze z Polski. W projekcie udział wzięło prawie 40 dzieci z miasta, z parafii a także goście z kraju i zagranicy. Uczest-

od 22 do 31 lipca i uczestniczyli także w niedzielnych nabożeństwach. W trakcie kończącego obóz nabożeństwa wspólnie z obecnymi uczestnikami półkolonii zaśpiewali 3 pieśni a podczas Komunii Św. wykonali pieśń komunijną. Półkolonie były okazją do misyjnego zaangażowania naszej parafii. Wszystkim uczestnikom i

wolontariuszom dziękujemy za zaangażowanie.

Wakacyjne nabożeństwo rodzinne

W niedzielę 8 sierpnia nasz kościół wypełniony był „po brzegi”, ponieważ w nabożeństwie uczestniczyła 100 osobowa grupa młodzieży z Parafii w Cisownicy, Drohomyślu oraz Warszawie, przebywająca na obozie młodzieżowym w Jarosławcu. Nabożeństwo we-

dług liturgii nabożeństwa rodzinnego poprowadzili ks. Grzegorz Fryda (W-wa) oraz Zofia Niemczyk, która wygłosiła kazanie. Oprawę muzyczną zapewnili uczestnicy obozu grający na gitarach. Teksty biblijne czytane były w języku polskim i ukraińskim, a słowa modlitwy powszechnej wypowiadali uczestnicy obozu. Po nabożeństwie obozowicze mieli okazję zwiedzić miasto z przewodnikiem, Janem Wildem.

Izrael

21-28 stycznia 2023

6 pełnych dni w Ziemi Świętej

- w programie wycieczki m. in.: Hebron, Betlejem, Jerycho, Masada, Morze Martwe, Galilea, Tyberiada, Kafarnaum, Jerozolima i inne.
- bardzo kompetentny przewodnik
- przelot i transfer na lotnisko
- dwa posiłki
- zakwaterowanie
- ubezpieczenie
- bilety

Zapisy **605 556 749**
do dnia 31 sierpnia
program szczegółowy
www.slupsk.luteranie.pl

Cena
zależnie od liczby uczestników:
\$1190-\$1270

Humor z befką

- Mamo, mammo wpadłem do kałuży!
- W tych nowych ubraniach?
- Tak, niestety nie było czasu żeby się przebrać.

Dwaj amerykańscy księża jadą na wakacje na Hawaje. Ponieważ chcą wypocząć incognito postanawiają nie ubierać niczego, co wskazywałoby na to, że są duchownymi. Jak tylko samolot wylądował poszli do sklepu, zakupili „krzykliwe” szorty, kolorowe koszule, sandały oraz okulary słoneczne. Kolejnego ranka idą na plażę. Rozłożyli się na leżakach, popijają drinki i cieszą się słońcem. W pewnej chwili zbliża się do nich atrakcyjna blondynka w skąpym bikini. Obaj nie mogą od niej oderwać oczu. Blondynka uśmiecha się do nich i mówi: „Witam ojców!” kłania im się uprzejmie i idzie dalej. Ci dwaj zostają bez słów. Skąd ona może wiedzieć, że są księżmi? Następnego dnia znowu idą do sklepu i kupują jeszcze bardziej krzykliwe ubrania. Znowu rozlokowują się wygodnie na plaży. Po chwili zbliża się ta sama oszałamiająco piękna blondynka i znowu pozdrawia ich słowami: „Witam ojców!” i odchodzi. Jeden z księży nie wytrzymuje i pyta: „Rzeczywiście jesteście księżmi. Chciałbym jednak wiedzieć skąd Pani to wie?” - „Ojczce, to ja, siostra Renata!”

„I jak idzie ci jazda na hulajnodze?” – „O, całkiem nieźle, chociaż niestety w ostatnią niedzielę nie byłem zbyt w formie i złamałem nogę. Na szczęście nie własną!”

W jeziorze człowiek głośno wzywa pomocy. „Help! Help!” Maciek, który właśnie łowi ryby i w spokoju zakłada robaka na haczyk, burczy do siebie: „Tłumoku, zamiast angielskiego trzeba było uczyć się pływać.”

opracował ks. W. Froehlich

WYDARZENIA

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
09.09	18.15	Spotkanie ws. lekcji religii	kościół
11.09	11.30	Wyborcze Zgromadzenie Parafialne	kościół
22-25.09		Jahrestagung Pommernkonvent	
24-25.09		Polsko-niemieckie spotkanie młodzieży	Smołdziński Las
30.09	12.30	10 lecie KAWONU	CDiD
30.09	16.00	Koncert organowy	kościół
1.10.		Śniadanie dla kobiet	PEA Toruń

Od lipca 2021 roku trwają prace remontowo-budowlane w budynku Słupskiego Centrum Diakonii i Dialogu. Została wybudowana nowa klatka schodowa, szyby windowy, w dużej części budynku zostały położone tynki, wydzielone nowe łazienki, w tym łazienka dla osób z niepełnosprawnościami. Wymieniono wszystkie okna. Zostało wykonanie nowe przyłącze elektryczne. Wykonane są nowe instalacje wewnętrzne elektryczne i sanitarne. Finansowego wsparcia inwestycji udzielają parafii m.in. Brot für die Welt, Evangelisch Lutherische Kirche in Bayern, Parafia Bakersfield z USA, Kościół Północnych Niemiec, Bratnia Pomoc Gustawa Adolfa, Diakonia Mecklemburg Vorpommern, Zentrum für Mission und Ökumene, Pommernkonvent, PERON i inne.

Ofiary celowe na rozbudowę Centrum można przekazywać na specjalne konto projektu: 41 1600 1462 1816 8368 6000 0004

Kolejne etapy projektu polegają będą na zainstalowaniu windy, wybudowaniu podjazdów dla osób niepełnosprawnych, remont dachu, remont elewacji, remont schodów wejściowych. Za każdy dar dziękujemy!

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PLAN NABOŻEŃSTW NA WRZESIEŃ/PAŹDZIERNIK 2022

DZIEŃ	SŁUPSK	SŁUPSK	LĘBORK	GARDNA
	D	PL		
04.09 12. po Trójcy Św.	9.30	10.30 		12.30
11.09 13. po Trójcy Św.		10.30 		
18.09 14. po Trójcy Św.		10.30 	8.30 (!)	
25.09 15. po Trójcy Św.		10.30 		
02.10 Dziękczynne Święto Żniw	9.30 	10.30 		12.30
09.10 16. po Trójcy Św.		10.30 	8.30 	
16.10 17. po Trójcy Św.		10.30 		
23.10 18. po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
30.10 19. po Trójcy Św.	Uwaga! Zmiana czasu!	10.30 		
31.10 Pamiętka Reformacji		17.00		

Zapraszamy do uczestniczenia w ewangelickich nabożeństwach transmitowanych w TVP KULTURA w następujących terminach:

11 września 2022, godz. 8.00 - kościół Marii Panny w Lubaniu

9 października 2022, godz. 8.00 - kościół Wang w Karpaczu

13 listopada 2022, godz. 8.00 - kościół w Golasowicach

27 listopada 2022, godz. 8.00 - kaplica Jezusa Dobrego Pasterza w Koszalinie

11 grudnia 2022, godz. 8.00 - kościół Łaski Bożej w Poznaniu

25 grudnia 2022, godz. 8.00 - kaplica Wniebowstąpienia Pańskiego w Żyrardowie